

Brussel, 28 september 2018
(OR. en)

12564/18

Interinstitutionele dossiers:
2017/0251(CNS)
2017/0249(NLE)
2017/0248(CNS)

FISC 380
ECOFIN 849

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	Raad
Nr. Comdoc.:	12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final 12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final 12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final
Betreft:	– Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel en tot invoering van het definitieve stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten – Voorstel voor een uitvoeringsverordening van de Raad tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 wat betreft bepaalde vrijstellingen voor intracommunautaire handelingen – Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft de gecertificeerd belastingplichtige = Algemene oriëntatie

I. INLEIDING

1. De Commissie heeft op 4 oktober 2017, in overeenstemming met de mededeling van de Commissie van 7 april 2016 over een actieplan betreffende de btw, getiteld: "Naar een gemeenschappelijke btw-ruimte in de EU - tijd om knopen door te hakken" (het btw-actieplan)¹, de volgende drie wetgevingsvoorstellen ingediend:

¹ COM(2016) 148 final. Zie ook:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- i) een voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG ("de btw-richtlijn") wat betreft harmonisering en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel en tot invoering van het definitieve stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten²;
- ii) een voorstel voor een uitvoeringsverordening van de Raad tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 wat betreft bepaalde vrijstellingen voor intracommunautaire handelingen³, en
- iii) een voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft de gecertificeerd belastingplichtige⁴.

2. Deze drie wetgevingsvoorstellen, die zijn uitgebracht naar aanleiding van de conclusies van de Raad van 8 november 2016 over verbeteringen in de huidige btw-regels van de EU voor grensoverschrijdende transacties, bevatten de volgende kortetermijnverbeteringen (d.w.z. "quick fixes" (snelle oplossingen)) voor het huidige systeem:

- i) vereenvoudiging en harmonisatie van de regels betreffende regelingen inzake voorraad op afroep;
- ii) het btw-identificatienummer van de klant wordt een wezenlijke voorwaarde voor het vrijstellen van de intracommunautaire levering van goederen;
- iii) vereenvoudiging van ketentransacties om de rechtszekerheid te verbeteren; en
- iv) harmonisatie en vereenvoudiging van de regels voor het aantonen van het intracommunautaire vervoer van goederen ten behoeve van de toepassing van de btw-vrijstelling.

De Commissie stelde met name voor de vereenvoudigingen in de punten i), iii) en iv) slechts toe te passen indien het gaat om gecertificeerd belastingplichtigen (een nieuw, in het Commissievoorstel gedefinieerd begrip).

² Doc. 12882/17.

³ Doc. 12881/17.

⁴ Doc. 12880/17 (later gewijzigd bij het wetgevingsvoorstel in doc. 14893/17, dat de bepalingen over de "gecertificeerd belastingplichtige" integreert in het nieuwe voorstel tot wijziging van Verordening nr. 904/2010).

3. De Raad wees er in punt 7 van zijn conclusies van 8 november 2016 op dat "wetgevingsvoorstellen daaromtrent moeten worden behandeld in het kader van de werkzaamheden met betrekking tot het definitieve btw-stelsel, en in voorkomend geval geleidelijk in de eerste wetgevingsstap moeten worden meegenomen; en geen belemmering voor de Commissie mogen vormen om het verwachte tijdschema voor de werkzaamheden in dit verband te halen;"⁵.
4. Daarom heeft de Commissie, naast de snelle oplossingen voor de huidige regels, het idee om het definitieve stelsel geleidelijk in te voeren, verder ontwikkeld in deze wetgevingsvoorstellen: de zogenoemde "hoekstenen" van het definitieve stelsel werden voorgesteld (zie artikel 402 van het wetgevingsvoorstel tot wijziging van de btw-richtlijn), waardoor grensoverschrijdende leveringen in de lidstaat van bestemming zouden worden belast en de leverancier in de regel de btw verschuldigd zou zijn.
5. In artikel 402 van de vigerende btw-richtlijn is bepaald dat het huidige tijdelijke btw-stelsel zal worden vervangen door definitieve regelingen op basis van het beginsel van belastingheffing in de lidstaat van oorsprong van de goederenlevering of dienstverrichting. In wezen zou de nieuwe door de Commissie voorgestelde formulering van dit artikel het tijdelijke op handelsverkeer tussen de lidstaten toepasselijke btw-stelsel vervangen door definitieve regelingen op basis van het beginsel van belastingheffing in de lidstaat van bestemming van de goederenlevering of dienstverrichting.
6. De adviezen van het Europees Economisch en Sociaal Comité werden uitgebracht op 14 maart 2018⁶ en 3 mei 2018⁷. Het advies van het Europees Parlement over interinstitutioneel dossier 2017/0251 (CNS) moet nog worden uitgebracht, en het advies over interinstitutioneel dossier 2017/0248 (CNS) werd uitgebracht op 3 juli 2018.

⁵ Doc. ST 14256/16 FISC 190 ECOFIN 1023.

⁶ PB C 237 van 6.7.2018, blz. 40.

⁷ PB C 283 van 10.8.2018, blz. 35.

II. STAND VAN ZAKEN

7. In de loop van de onderhandelingen over het dossier "snelle oplossingen op btw-gebied", achtten de lidstaten het passend en noodzakelijk de bepalingen van deze Commissie-voorstellen in verband met de gecertificeerd belastingplichtige te bespreken in de context van de wetgevingsvoorstellen inzake de technische details van het definitieve btw-stelsel, die de Commissie op 25 mei 2018 heeft ingediend. Teneinde snelle vooruitgang mogelijk te maken en belangrijke problemen op btw-gebied op te lossen, was het daarom passend en noodzakelijk vaart te zetten achter de besprekingen over de kern van de Commissie-voorstellen over de snelle oplossingen op btw-gebied, daarbij opmerkend dat de resterende delen van de voorstellen inzake de gecertificeerd belastingplichtige nader zullen moeten worden besproken in het kader van de wetgevingsvoorstellen over de details van het definitieve btw-stelsel.
8. Wat betreft de door de Commissie voorgestelde wijzigingen van artikel 402 van de btw-richtlijn, konden alle delegaties, alsmede de Commissie er na de vergaderingen van het Comité van permanente vertegenwoordigers van 14 juni 2018⁸ en 20 juni 2018⁹ in een geest van compromis mee akkoord gaan de wijzigingen van artikel 402 van de btw-richtlijn te schrappen uit de compromistekst. De besprekingen daarover zullen worden gevoerd in het kader van de wetgevingsvoorstellen over de details van het definitieve btw-stelsel. Er zij op gewezen dat de Raad in punt 24 van zijn conclusies van 25 mei 2016 over het actieplan 2016 van de Commissie betreffende de btw onder andere heeft herhaald dat "het beginsel 'belastingheffing in de lidstaat van oorsprong van de goederenleveringen en de diensten', als beoogd in artikel 402 van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, voor het definitieve btw-stelsel voor B2B-transacties moet worden vervangen door het beginsel 'belastingheffing in de lidstaat van bestemming', zoals in de Raadsconclusies van 15 mei 2012 staat"¹⁰.

⁸ Doc. 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁹ Doc. 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

¹⁰ Doc. 9494/16 FISC 86 ECOFIN 509, punt 24.

III. KNELPUNT ("mechanisme voor kostendeling" (*art. 137 bis van de btw-richtlijn; overweging 7a van de wijzigingsrichtlijn*))

9. Het dossier "snelle oplossingen op btw-gebied" werd besproken tijdens de zitting van de Raad Ecofin van 22 juni 2018, en alle delegaties, de Commissie inbegrepen, konden daarbij de compromistekst van het voorzitterschap aanvaarden, met één uitzondering: de bepalingen over het mechanisme voor kostendeling (ontwerp van artikel 137 bis en overweging 7a van de richtlijn tot wijziging van de btw-richtlijn), die voorzien in nadere regels betreffende btw-vrijstellingen voor zelfstandige groeperingen van personen die in een lidstaat zijn gevestigd.
10. Artikel 137 bis en overweging 7a maakten deel uit van het compromis dat in juni 2018 op verzoek van een aantal delegaties door de Raad Ecofin is besproken. De voorgestelde regels voor het mechanisme voor kostendeling waren voor de Commissie en een aantal andere lidstaten evenwel niet aanvaardbaar.
11. Het voorzitterschap stelde ten aanzien van dit knelpunt tijdens de vergadering van het Comité van permanente vertegenwoordigers van 26 september 2018 het volgende compromis voor:
 - i) artikel 137 bis en overweging 7a worden geschrapt uit de wijzigingen van de btw-richtlijn, en er worden geen verdere wijzigingen aangebracht in de compromistekst van het voorzitterschap die in juni 2018 door de Raad Ecofin is besproken (de compromistekst staat in bijlage I bij deze nota);
 - ii) De Commissie en de Raad leggen een gezamenlijke verklaring voor de notulen af betreffende de btw-vrijstelling voor zelfstandige groeperingen van personen die hun diensten bundelen en de kosten delen onder hun leden.
12. Alle delegaties konden dit voorstel van het voorzitterschap steunen, maar de Commissie maakte nog een voorbehoud bij de ontwerp tekst van de gezamenlijke verklaring van de Raad en de Commissie wat betreft de noodzaak die btw-voorschriften betreffende zelfstandige groeperingen van personen te verduidelijken. Volgens twee delegaties moet die verduidelijking de vorm van een wetgevingsvoorstel aannemen.

IV. VOLGENDE STAPPEN

13. Het voorzitterschap hoopt dat de overblijvende voorbehouden bij het ontwerp van gezamenlijke verklaring van de Raad en de Commissie (bijlage II bij deze nota) tijdens de Raadszitting ingetrokken kunnen worden.
 14. De Raad wordt derhalve verzocht tijdens zijn komende zitting:
 - het knelpunt in het ontwerp van gezamenlijke verklaring van de Commissie en de Raad in bijlage II bij deze nota weg te werken;
 - tot een algemene oriëntatie over de compromistekst betreffende deze wetgevingsvoorstellen in bijlage I bij deze nota te komen, met het oog op de vaststelling van de ontwerp-wetgevingshandelingen na ontvangst van het advies van het Europees Parlement en na bijwerking van de handelingen door de juristen-vertalers; en
 - het secretariaat-generaal van de Raad te vragen de overeengekomen tekst van de verklaring in de notulen van de Raadszitting op te nemen.
-

ONTWERP

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel [en tot invoering van het definitieve stelsel] voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 113,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹¹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹²,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

¹¹ PB C van , blz. .

¹² PB C van , blz. .

- (1) In 1967 is bij de vaststelling door de Raad van het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) bij de Richtlijnen 62/227/EEG¹³ en 67/228/EEG¹⁴ van de Raad de afspraak gemaakt om binnen de Europese Gemeenschap een definitief btw-stelsel tot stand te brengen dat functioneert alsof de Gemeenschap één lidstaat is. Aangezien de politieke en technische omstandigheden niet rijp waren voor een dergelijk systeem, is eind 1992 bij de afschaffing van de fiscale grenzen tussen de lidstaten een btw-overgangsregeling vastgesteld. In Richtlijn 2006/112/EG van de Raad¹⁵, die momenteel van kracht is, is bepaald dat deze overgangsregeling door een definitieve regeling moet worden vervangen.
- (2) In overeenstemming met haar btw-actieplan¹⁶ heeft de Commissie een voorstel ingediend met de onderdelen van een definitief btw-stelsel voor grensoverschrijdende "business-to-business"-handel (b2b) tussen de lidstaten dat berust op het beginsel van belastingheffing van grensoverschrijdende leveringen van goederen in de lidstaat van bestemming.
- (3) [...]

¹³ Eerste Richtlijn 67/227/EEG van de Raad van 11 april 1967 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting (PB 71 van 14.4.1967, blz. 1301).

¹⁴ Tweede Richtlijn 67/228/EEG van de Raad van 11 april 1967 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting - Structuur en wijze van toepassing van het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 71 van 14.4.1967, blz. 1303).

¹⁵ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

¹⁶ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité over een actieplan betreffende de btw: naar een gemeenschappelijke btw-ruimte in de EU – tijd om knopen door te hakken (COM(2016)148 final van 7.4.2016).

- (4) In zijn conclusies van 8 november 2016¹⁷ heeft de Raad de Commissie verzocht om in de btw-regels van de Unie voor grensoverschrijdende transacties bepaalde verbeteringen aan te brengen wat betreft de rol van het btw-identificatienummer in het kader van de vrijstelling voor intracommunautaire leveringen, de regeling inzake voorraad op afroep, ketentransacties en het bewijs van vervoer voor de vrijstelling met betrekking tot intracommunautaire handelingen.
- (5) Gelet op dit verzoek en aangezien het een aantal jaren zal duren voordat het definitieve btw-stelsel voor de handel binnen de Unie is ingevoerd, zijn deze specifieke maatregelen om bepaalde regelingen voor bedrijven te harmoniseren en te vereenvoudigen, passend.
- (6) Met voorraad op afroep wordt de situatie bedoeld waarbij de leverancier op het tijdstip van vervoer van de goederen naar een andere lidstaat reeds de identiteit kent van de persoon aan wie de goederen in een later stadium en na aankomst van de goederen in de lidstaat van bestemming worden geleverd. Daardoor ontstaat in de huidige situatie een gelijkgestelde levering (in de lidstaat van vertrek van de goederen) en een gelijkgestelde intracommunautaire verwerving (in de lidstaat van aankomst van de goederen), gevolgd door een "binnenlandse" levering in de lidstaat van aankomst, en is het nodig dat de leverancier voor btw-doeleinden in die lidstaat wordt geïdentificeerd. Om dit te voorkomen, moeten deze transacties, indien zij tussen twee belastingplichtigen plaatsvinden, onder bepaalde voorwaarden als één vrijgestelde levering in de lidstaat van vertrek en één intracommunautaire verwerving in de lidstaat van aankomst worden beschouwd.
- (7) Met ketentransacties worden opeenvolgende leveringen van goederen bedoeld die aan één enkel intracommunautair vervoer zijn onderworpen. Het intracommunautaire verkeer van de goederen moet uitsluitend worden toegeschreven aan een van de leveringen, en alleen die levering moet in aanmerking komen voor de btw-vrijstelling voor intracommunautaire leveringen. De andere leveringen in de keten moeten worden belast, waarvoor de btw-identificatie van de leverancier in de lidstaat van levering nodig kan zijn. Om te voorkomen dat lidstaten een andere aanpak volgen, die tot dubbele of niet-belastingheffing kan leiden, en om de rechtszekerheid voor marktdeelnemers te vergroten, moet als gemeenschappelijke regel worden vastgesteld dat het vervoer van de goederen aan één levering binnen de keten van transacties moet worden toegeschreven mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan.

¹⁷ Conclusies van de Raad van 8 november 2016 over verbeteringen aan de huidige btw-regels van de EU voor grensoverschrijdende transacties (Doc. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 van 9 november 2016).

(7a) [...]

- (8) Ten aanzien van het btw-identificatienummer in verband met de vrijstelling voor de levering van goederen in het intracommunautaire handelsverkeer wordt voorgesteld dat de opname van het btw-identificatienummer van de afnemer in het btw-informatie-uitwisselingssysteem (VIES), dat door een andere lidstaat dan de lidstaat van vertrek van het vervoer van de goederen is toegewezen, naast de voorwaarde dat de goederen worden vervoerd naar een andere lidstaat dan de lidstaat van levering, een materiële voorwaarde voor de toepassing van de vrijstelling moet worden in plaats van een formeel vereiste. Voorts is de lijst voor het VIES van essentieel belang om de lidstaat van aankomst te informeren over de aanwezigheid van goederen op zijn grondgebied, en is deze daarom een cruciaal onderdeel in de strijd tegen fraude in de Unie. Daarom dienen de lidstaten erop toe te zien dat, indien de leverancier zijn verplichtingen met betrekking tot de lijst voor het VIES niet vervult, de vrijstelling niet geldt, tenzij de leverancier te goeder trouw handelt, d.w.z. tenzij hij zijn tekortkomingen met betrekking tot de lijst voor de bevoegde belastinginstanties terdege kan verantwoorden; dit zou kunnen inhouden dat de leverancier op dat moment de correcte, bij artikel 264 vereiste informatie verstrekt.
- (9) Daar de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk een beter functioneren van de btw-regeling in het kader van de grensoverschrijdende b2b-handel, onvoldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en daarom beter op het niveau van de Unie kunnen worden bereikt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om die doelstellingen te verwezenlijken.

- (10) Overeenkomstig de gezamenlijke politieke verklaring van de lidstaten en de Commissie van 28 september 2011 over toelichtende stukken¹⁸ hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om in verantwoorde gevallen de kennisgeving van hun omzettingsmaatregelen vergezeld te doen gaan van één of meer stukken waarin het verband tussen de onderdelen van een richtlijn en de overeenkomstige delen van de nationale omzettingsinstrumenten wordt toegelicht. Met betrekking tot deze richtlijn acht de wetgever de toezending van die stukken verantwoord.
- (11) Richtlijn 2006/112/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2006/112/EG wordt als volgt gewijzigd:

- 1) het volgende artikel 17 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 17 bis

1. Wanneer een belastingplichtige in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep goederen die deel uitmaken van zijn bedrijfsvermogen overbrengt naar een andere lidstaat, wordt deze overbrenging niet behandeld als een levering van goederen onder bezwarende titel.

¹⁸ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 14.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht sprake te zijn van de regeling inzake voorraad op afroep wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
- a) de goederen worden verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die deze goederen krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen in eigendom mag nemen;
 - b) de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, heeft zijn bedrijf niet gevestigd of heeft geen vaste inrichting in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;
 - c) de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd, wordt voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat waarnaar de goederen worden vervoerd of verzonden, en zowel zijn identiteit als het btw-identificatienummer dat door die lidstaat aan hem is toegewezen, zijn bij de in punt b) bedoelde belastingplichtige bekend op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt;
 - d) de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, neemt het vervoer van de goederen op in het in artikel 243, lid 3, bedoelde register en vermeldt de identiteit van de belastingplichtige die de goederen afneemt, evenals het btw-identificatienummer dat aan hem is toegewezen door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, overeenkomstig artikel 262, lid 2, in de lijst.
3. Wanneer aan de voorwaarden van lid 2 is voldaan, zijn de volgende regels van toepassing op het tijdstip van overdracht van het recht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de onder c) van dat lid bedoelde belastingplichtige, mits de overdracht binnen de in lid 4 bedoelde termijn plaatsvindt:

- a) een levering van goederen overeenkomstig artikel 138, lid 1, wordt geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren in de lidstaat waaruit de goederen zijn verzonden of vervoerd;
 - b) een intracommunautaire verwerving van goederen wordt geacht te zijn verricht door de belastingplichtige aan wie deze goederen worden geleverd in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd.
4. Indien de goederen binnen 12 maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd als bedoeld in lid 2, onder c), en lid 6, en geen van de omstandigheden van lid 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.
5. Indien de volgende voorwaarden zijn vervuld, wordt geen overbrenging in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht:
- a) het recht om te beschikken over de goederen is niet overgedragen en die goederen worden teruggezonden naar de lidstaat waaruit zij zijn vervoerd of verzonden binnen de in lid 4 bedoelde termijn, en
 - b) de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, neemt de terugzending ervan op in het in artikel 243, lid 3, bedoelde register.

6. Indien de in lid 2, onder c), bedoelde belastingplichtige binnen de in lid 4 bedoelde termijn wordt vervangen door een andere belastingplichtige, wordt op het tijdstip van de vervanging geen overbrenging in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht, mits:
- a) alle andere toepasselijke voorwaarden in lid 2 zijn vervuld; en
 - b) de in lid 2, onder b), bedoelde belastingplichtige de vervanging opneemt in het in artikel 243, lid 3, bedoelde register.
7. Indien een van de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden binnen de in lid 4 bedoelde termijn niet langer is vervuld, wordt een overbrenging van goederen in de zin van artikel 17 geacht te zijn verricht op het tijdstip dat deze voorwaarde niet langer is vervuld.
- Indien de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de in lid 2, onder c), of in lid 6 bedoelde belastingplichtige, worden de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór deze levering.
- Indien de goederen worden vervoerd of verzonden naar een ander land dan de lidstaat waaruit zij oorspronkelijk zijn verplaatst, worden de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van het vervoer of de verzending van de goederen naar een ander land.
- In geval van vernietiging, verlies of diefstal van de goederen worden de in de leden 2 en 6 vastgelegde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld op de dag van de eigenlijke verwijdering of vernietiging van de goederen, en indien deze dag niet kan worden bepaald, op de dag waarop de vernietiging of verdwijning van de goederen werd vastgesteld.";

2) het volgende artikel 36 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 36 bis

1. Indien dezelfde goederen het voorwerp van opeenvolgende leveringen uitmaken en die goederen van een lidstaat naar een andere lidstaat rechtstreeks van de eerste leverancier naar de laatste afnemer in de keten worden verzonden of vervoerd, wordt de verzending of het vervoer uitsluitend toegeschreven aan de levering aan de tussenhandelaar.
2. In afwijking van lid 1 wordt de verzending of het vervoer uitsluitend aan de levering van goederen door de tussenhandelaar toegeschreven indien de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer heeft meegedeeld dat de lidstaat waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, aan hem heeft toegekend.
3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "tussenhandelaar" verstaan een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier, die de goederen zelf verzendt of vervoert of voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren.
4. De bepalingen in dit artikel zijn niet van toepassing op de in artikel 14 bis bedoelde situaties.";

3) [...]

[...]

4) in artikel 138 wordt lid 1 vervangen door:

"1. De lidstaten verlenen vrijstelling voor de levering van goederen die door of voor rekening van de verkoper of de afnemer worden verzonden of vervoerd naar een bestemming buiten hun respectieve grondgebied, maar binnen de Gemeenschap, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de goederen worden geleverd aan een andere belastingplichtige of niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig handelt in een andere lidstaat dan de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt;
- b) de belastingplichtige of niet-belastingplichtige rechtspersoon aan wie de levering wordt verricht, wordt voor btw-doeleinden geïdentificeerd in een andere lidstaat dan die waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt, en heeft zijn btw-identificatienummer aan de leverancier meegedeeld.

1 bis. De in lid 1 geregelde vrijstelling geldt niet indien de leverancier niet voldoet aan de in de artikelen 262 en 263 neergelegde verplichting om een lijst in te dienen of indien de door hem ingediende lijst niet de krachtens artikel 264 vereiste correcte informatie betreffende deze levering bevat, tenzij de leverancier deze tekortkoming terdege ten genoegen van de bevoegde autoriteiten kan verantwoorden.";

5) aan artikel 243 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

"3. Iedere belastingplichtige die goederen in het kader van de in artikel 17 bis bedoelde regeling inzake voorraad op afroep overbrengt, houdt een register bij dat de belastingautoriteiten in staat stelt de correcte toepassing van dat artikel te controleren.

Iedere belastingplichtige aan wie goederen in het kader van de in artikel 17 bis bedoelde regeling inzake voorraad op afroep worden geleverd, houdt een register van deze goederen bij.";

6) artikel 262 wordt vervangen door:

"Artikel 262

1. Elke voor btw-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtige dient een lijst in met de volgende gegevens:
 - a) de voor btw-doeleinden geïdentificeerde afnemers aan wie hij goederen heeft geleverd overeenkomstig de voorwaarden van artikel 138, lid 1, en lid 2, onder c);
 - b) de voor btw-doeleinden geïdentificeerde personen aan wie hij goederen heeft geleverd die middels de in artikel 42 bedoelde intracommunautaire verwervingen aan hem zijn geleverd;
 - c) de belastingplichtigen en de voor btw-doeleinden geïdentificeerde niet-belastingplichtige rechtspersonen voor wie hij andere diensten heeft verricht dan die welke van btw zijn vrijgesteld in de lidstaat waar de handeling belastbaar is en waarvoor de afnemer overeenkomstig artikel 196 de tot voldoening van de belasting gehouden persoon is.

2. Naast de in lid 1 bedoelde informatie dient elke belastingplichtige informatie in over het btw-identificatienummer van de belastingplichtigen voor wie de goederen zijn bestemd die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep overeenkomstig de voorwaarden van artikel 17 bis worden verzonden of vervoerd, en geeft hij kennis van iedere wijziging in de ingediende informatie.";

7) [...]

8) [...]

- 9) de artikelen 403 en 404 worden geschrapt.

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 31 december 2019 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 januari 2020.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter

ONTWERP

UITVOERINGSVERORDENING VAN DE RAAD

tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 wat betreft bepaalde vrijstellingen voor intracommunautaire handelingen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde¹⁹, en met name artikel 397,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In haar btw-actieplan²⁰ heeft de Commissie aangekondigd dat zij voor de grensoverschrijdende "business-to-business"-handel tussen de lidstaten een voorstel voor een definitief btw-stelsel wilde indienen. De Raad heeft de Commissie in zijn conclusies van 8 november 2016²¹ verzocht om in afwachting daarvan bepaalde verbeteringen aan de btw-regels van de Unie voor grensoverschrijdende transacties voor te stellen, waaronder die betreffende vrijstellingen voor intracommunautaire transacties.
- (2) In Richtlijn 2006/112/EG is een reeks voorwaarden vastgesteld om goederenleveringen bij bepaalde intracommunautaire transacties van de btw te mogen vrijstellen. Eén van die voorwaarden is dat de goederen vanuit een lidstaat naar een andere zijn vervoerd of verzonden.

¹⁹ PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1.

²⁰ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité over een actieplan betreffende de btw - Naar een gemeenschappelijke btw-ruimte in de EU – Tijd om knopen door te hakken (COM(2016) 148 final van 7.4.2016).

²¹ Conclusies van de Raad van 8 november 2016 over verbeteringen aan de huidige btw-regels van de EU voor grensoverschrijdende transacties (Doc. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 van 9 november 2016).

- (3) De uiteenlopende aanpak van de lidstaten bij de toepassing van deze vrijstellingen voor grensoverschrijdende transacties heeft evenwel tot moeilijkheden en rechtsonzekerheid voor de bedrijven geleid. Dit staat haaks op het streven naar een uitbreiding van de handel binnen de Unie en de afschaffing van de fiscale grenzen. Het is derhalve belangrijk om de voorwaarden waaronder de vrijstellingen toepassing kunnen vinden, te specificeren en te harmoniseren.
- (4) Aangezien grensoverschrijdende btw-fraude hoofdzakelijk samenhangt met de vrijstelling voor intracommunautaire leveringen, dienen bepaalde omstandigheden te worden gespecificeerd waarin goederen moeten worden geacht vanuit het grondgebied van de lidstaat van levering te zijn vervoerd of verzonden.
- (5) Teneinde bedrijven een praktische oplossing aan te reiken alsook de belastingdiensten waarborgen te bieden, worden in Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011²² twee weerlegbare vermoedens geïntroduceerd.
- (6) De vereenvoudigingsregelingen inzake voorraad op afroep moeten vergezeld gaan van passende registratieverplichtingen om te zorgen voor de juiste toepassing ervan.
- (7) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

²² Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 77 van 23.3.2011, blz. 1).

Artikel 1

In hoofdstuk VIII van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 282/2011 wordt de volgende AFDELING 2 bis ingevoegd:

"AFDELING 2 bis

Vrijstellingen met betrekking tot intracommunautaire handelingen

(Artikelen 138 tot en met 142 van Richtlijn 2006/112/EG)

Artikel 45 bis

1. Voor de toepassing van de in artikel 138 van Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde vrijstellingen geldt het vermoeden dat goederen zijn verzonden of vervoerd van een lidstaat naar een bestemming buiten zijn grondgebied maar binnen de Gemeenschap in elk van de volgende omstandigheden:
 - a) de verkoper verklaart dat de goederen door hemzelf of door een derde voor zijn rekening zijn vervoerd of verzonden, en hij is in het bezit van ten minste twee niet-tegenstrijdige bewijsstukken als bedoeld in lid 3, onder a), afgegeven door twee partijen onafhankelijk van elkaar, van de verkoper en de afnemer, of van één niet-tegenstrijdig bewijsstuk als bedoeld in lid 3, punt a), in combinatie met één niet-tegenstrijdig bewijsstuk als bedoeld in lid 3, punt b), ten bewijze van het vervoer of de verzending, afgegeven door twee partijen onafhankelijk van elkaar, van de verkoper en de afnemer;

b) de verkoper is in het bezit van het volgende:

- i) een schriftelijke verklaring van de afnemer waarin wordt bevestigd dat de goederen door hemzelf of door een derde voor zijn rekening zijn vervoerd of verzonden, en waarin de lidstaat van bestemming van de goederen is vermeld. Dit document bevat de datum van afgifte, de naam en het adres van de afnemer, de hoeveelheid en de aard van de goederen, de datum en plaats van aankomst van de goederen, en in het geval van levering van vervoermiddelen het identificatienummer ervan, en de identificatie van de persoon die de goederen namens de afnemer aanvaardt;
- ii) ten minste twee niet-tegenstrijdige bewijsstukken als bedoeld in lid 3, onder a), afgegeven door twee partijen onafhankelijk van elkaar, van de verkoper en de afnemer, of één niet-tegenstrijdig bewijsstuk als bedoeld in lid 3, punt a), in combinatie met één niet-tegenstrijdig bewijsstuk als bedoeld in lid 3, punt b), ten bewijze van het vervoer of de verzending, afgegeven door twee partijen onafhankelijk van elkaar, van de verkoper en de afnemer.

De afnemer moet de onder b), i), bedoelde schriftelijke verklaring uiterlijk op de tiende dag van de maand volgende op de levering aan de verkoper bezorgen.

- 2. Een belastingdienst kan een vermoeden uit hoofde van lid 1 weerleggen.
- 3. Voor de toepassing van lid 1 wordt het volgende aanvaard als bewijs van vervoer of verzending:

- a) documenten met betrekking tot het vervoer of de verzending van de goederen, zoals een ondertekend CMR-document of een ondertekende CMR-vrachtbrief, een cognossement, een factuur voor het vervoer van de goederen door de lucht, een factuur van de vervoerder;
- b) andere documenten:
 - i. een verzekeringsovereenkomst voor het vervoer of de verzending van de goederen of bankdocumenten die de betaling van het vervoer of de verzending staven;
 - ii. officiële documenten afgegeven door een openbare instantie, zoals een notaris, waarin de aankomst van de goederen in de lidstaat van bestemming wordt bevestigd;
 - iii. een ontvangstbewijs van een entreehouder afgegeven in de lidstaat van bestemming, waarin de opslag van de goederen in die lidstaat wordt bevestigd;

HOOFDSTUK X

VERPLICHTINGEN VAN BELASTINGPLICHTIGEN EN VAN BEPAALDE NIET- BELASTINGPLICHTIGE PERSONEN

(TITEL XI VAN RICHTLIJN 2006/112/EG)

AFDELING 1 bis

Algemene verplichtingen

(artikel 242 - 243)

Artikel 54 bis

1. Het register als bedoeld in artikel 243, lid 3, van Richtlijn 2006/112/EG dat wordt bijgehouden door elke belastingplichtige die in het kader van regelingen inzake voorraad op afroep goederen overbrengt, bevat de volgende informatie:
 - a) de lidstaat waaruit de goederen zijn verzonden of vervoerd en de datum van verzending of vervoer;

- b) het btw-identificatienummer van de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd, toegekend door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;
 - c) de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, het btw-identificatienummer van de entrepouthouder, het adres van het entrepot waar de goederen bij aankomst worden opgeslagen en de datum van aankomst van de goederen in het entrepot;
 - d) de waarde, de beschrijving en de hoeveelheid van de in het entrepot aangekomen goederen;
 - e) het btw-identificatienummer van de belastingplichtige die in de in artikel 17 bis, lid 6, van Richtlijn 2006/112/EG bedoelde omstandigheden de onder b) bedoelde persoon vervangt;
 - f) de maatstaf van heffing, de beschrijving en de hoeveelheid van de geleverde goederen en de datum waarop de levering van de in artikel 17 bis, lid 3, onder a), van Richtlijn 2006/112/EG bedoelde goederen plaatsvindt, en het btw-identificatienummer van de koper;
 - h) de maatstaf van heffing, de beschrijving en de hoeveelheid van de goederen, de datum waarop één van de omstandigheden zich voordoet en de respectieve grond overeenkomstig artikel 17 bis, lid 7;
 - i) de waarde, de beschrijving en de hoeveelheid van de teruggezonden goederen en de datum van terugzending van de goederen als bedoeld in artikel 17 bis, lid 5, van Richtlijn 2006/112/EG.
2. Het register als bedoeld in artikel 243, lid 3, van Richtlijn 2006/112/EG dat wordt bijgehouden door elke belastingplichtige aan wie de goederen worden geleverd in het kader van regelingen inzake voorraad op afroep, bevat de volgende informatie:
- a) het btw-identificatienummer van de belastingplichtige die goederen overbrengt in het kader van regelingen inzake voorraad op afroep;

- b) de beschrijving en de hoeveelheid van de voor hem bestemde goederen;
- c) de datum van aankomst van de voor hem bestemde goederen in het entrepot;
- d) de maatstaf van heffing, de beschrijving en de hoeveelheid van de aan hem geleverde goederen en de datum waarop de intracommunautaire verwerving van de goederen als bedoeld in artikel 17 bis, lid 3, onder b), van Richtlijn 2006/112/EG plaatsvindt;
- e) de beschrijving en de hoeveelheid van de goederen en de datum waarop de goederen in opdracht van de onder a) bedoelde persoon uit het entrepot worden verwijderd;
- f) de beschrijving en de hoeveelheid van de vernietigde of verdwenen goederen en de datum van vernietiging, verlies of diefstal van de voordien in het entrepot aangekomen goederen of de datum waarop de vernietiging of verdwijning van de goederen is vastgesteld;

Ingeval de goederen in het kader van regelingen inzake voorraad op afroep worden vervoerd of verzonden naar een entrepouhouder die niet de belastingplichtige is voor wie de goederen zijn bestemd, hoeft de onder c), e) en f) bedoelde informatie niet in het register van die belastingplichtige te worden opgenomen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter

ONTWERP

VERORDENING VAN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) nr. 904/2010 wat betreft de uitwisseling van informatie met het oog op toezicht op de juiste toepassing van de regelingen inzake voorraad op afroep

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 113,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement²³,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité²⁴,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

²³ PB C van , blz. .

²⁴ PB C van , blz. .

- (1) Om ervoor te zorgen dat terdege toezicht kan worden gehouden op de in Richtlijn 2006/112/EG ingevoerde vereenvoudiging met betrekking tot regelingen inzake voorraad op afroep, moeten de betrokken bevoegde autoriteiten van de lidstaten geautomatiseerde toegang hebben tot de bij de belastingplichtige verzamelde gegevens met betrekking tot dergelijke handelingen.
- (2) Aangezien de in deze verordening vervatte bepalingen het gevolg zijn van de wijzigingen die zijn ingevoerd bij Richtlijn [...] ²⁵/EU van de Raad, moet deze verordening van toepassing zijn met ingang van de datum van toepassing van deze wijzigingen.
- (3) Verordening (EU) nr. 904/2010 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) nr. 904/2010 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) in artikel 21 wordt lid 2 als volgt gewijzigd:

a) punt c) wordt vervangen door:

"c) de btw-identificatienummers van de personen die de onder b) bedoelde goederenlevering of dienstverrichting hebben verricht en de btw-identificatienummers van de personen die overeenkomstig artikel 262, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG informatie hebben verstrekt over de personen aan wie een btw-identificatienummer als bedoeld onder a) is toegekend;"

²⁵ Richtlijn [...] /EU van de Raad van [...] tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft harmonisatie en vereenvoudiging van bepaalde regels in het btw-stelsel en tot invoering van het definitieve stelsel voor de belastingheffing in het handelsverkeer tussen de lidstaten (PB L [...]).

b) het inleidende zinsgedeelte van punt e) wordt vervangen door:

"e) de totale waarde van de onder b) bedoelde goederenleveringen en dienstverrichtingen die door elk van de onder c) bedoelde personen zijn verricht ten behoeve van elke persoon aan wie een btw-identificatienummer door een andere lidstaat is toegekend, en voor elke persoon die overeenkomstig artikel 262, lid 2, van Richtlijn 2006/112/EG informatie heeft verstrekt, zijn btw-identificatienummer en de informatie die hij heeft verstrekt over elke persoon aan wie een btw-identificatienummer door een andere lidstaat is toegekend, onder de volgende voorwaarden:".

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2020.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter

ONTWERPVERKLARING VAN DE COMMISSIE EN DE RAAD

"De Commissie en de Raad zijn zich ervan bewust dat er een verschil is in de btw-behandeling van zelfstandige groeperingen van personen die hun diensten bundelen en de kosten delen onder hun leden. De Raad en de Commissie erkennen dat die btw-regels betreffende zelfstandige groeperingen van personen moeten worden verduidelijkt.

De Commissie zal deze kwestie in detail analyseren in een onderzoek dat binnenkort van start zal gaan met het oog op een mogelijk voorstel, behoudens haar initiatiefrecht."
